

בש"פ 6813/14 - מדינת ישראל נגד אליקים אלציק, אילון שץ

בבית המשפט העליון
בש"פ 6813/14

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים: 1. אליקים אלציק
2. אילון שץ

בקשה להארכת מעצר המשיב 2 לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 - ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז בת"פ 47474-01-14 שניתנה ביום 23.10.2014 על ידי כבוד השופטת ד' מרסק-מרום

תאריך הישיבה: כ"ז בתשרי התשע"ה (21.10.2014)

בשם המבקשת: עו"ד אושרה פטל-רוזנברג
בשם המשיב 2: עו"ד ששרון בר עוז ועו"ד אלעד אלימלך

החלטה

בקשה להארכת מעצרו של משיב 2 (להלן: המשיב) בתשעים ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין פלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

- נגד המשיבים הוגש ביום 23.1.2014 כתב אישום המייחס להם עבירות של סחר בסם מסוכן, ניסיון לסחר בסם מסוכן וניסיון ליצוא סם מסוכן לפי סעיפים 13 ו-19 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה), וסעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

2. על פי הנטען בכתב האישום, ביום 28.5.2013, עת התגוררו המשיבים באקוודור, משיב 1 יצר קשר טלפוני עם סוכן משטרת (להלן: הסוכן) והציע לספק לו סמים מסוכנים. במהלך התקופה שבין 8.7.2013 לבין 20.8.2013 קיים משיב 1 קשר טלפוני עם הסוכן והציע לספק לו 4 ק"ג סם מסוכן מסוג קוקאין בתמורה ל-2,500 דולר לק"ג (להלן: העסקה). השניים סיכמו כי אדם המכונה אפי (להלן: אפי), שוטר סמוי שפעל בשורות המשטרה בשיתוף פעולה עם הסוכן, ישמש כבלדר ויגיע לקיטו, בירת אקוודור, לביצוע העסקה, וכן ציין המשיב 1 בפני הסוכן כי המשיב הוא שותפו לעסקה. בנוסף ביקש משיב 1 מהסוכן להעביר באמצעות אפי קילוגרם נוסף של סם מסוכן מסוג קוקאין מחוץ לגבולות אקוודור שלא במסגרת העסקה (להלן: היצוא).

על פי כתב האישום, ביום 25.8.2013 נפגשו המשיבים עם אפי בעיר קיטו ומסרו לו כי מחיר קילוגרם סם הוא 2,700 דולר ולא 2,500 דולר כפי שסוכם מראש. אפי מסר 10,000 דולר למשיב, והם סיכמו לשוחח במועד מאוחר יותר לשם השלמת התשלום. ביום 27.8.2013 נפגש אפי עם המשיבים ומסר להם את יתרת התשלום על סך 800 דולר. בתמורה קיבל אפי מהמשיב תיק שבתוכו היו 3 חבילות סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל נטו של 2,987.6 גרם. בנוסף, המשיב עדכן את אפי כי לא עלה בידו להשיג את 2 ק"ג הסם הדרושים להשלמת העסקה והיצוא, ועל כן החזיר לו 2,700 דולר.

3. הליכי המעצר: בד בבד עם הגשת כתב האישום המקורי ביום 23.1.2014, הוגשה בקשה למעצרם של המשיבים עד תום ההליכים לנוכח קיומן של ראיות לכאורה וביניהן עדויות הסוכן לגבי השיחה עם משיב 1; עדויות אפי אודות קבלת הסם מידי המשיבים במפגש באקוודור; הקלטת השיחות בין משיב 1 לסוכן ואפי; תיעוד מצולם של המפגש עם אפי; הודאה חלקית של המשיב 1 ושתיקתו של המשיב. עוד נטען בבקשה כי קיימת עילת מעצר של מסוכנות לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים, ואף קיים חשש ממשי להתחמקות המשיבים מהליכי שפיטה או פגיעה בראיות, נוכח העובדה שהשניים אינם מתגוררים בישראל, והובאו לישראל במסגרת הליך גירוש שננקט על ידי ממשלת אקוודור.

המשיבים הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה, ולאחר מספר דחיות לבקשתם של המשיבים, הורה בית המשפט בהחלטתו מיום 3.4.2014 על מעצרם עד לתום ההליכים נגדם.

4. ההליכים בתיק העיקרי: ביום 23.1.2014 בוצעה הקראה של כתב האישום, ובאותו מועד הודיעו באי כח המשיבים כי הייצוג טרם הוסדר וביקשו לדחות את המענה למועד מאוחר יותר. מועד הדיון נדחה חמש פעמים לבקשת המשיבים על מנת לקבל את מלוא חומר החקירה. ביום 3.7.2014 כפרו המשיבים בעובדות כתב האישום ובעבירות המיוחסות להם.

ביום 14.7.2014 קבע בית משפט קמא שני מועדי הוכחות ליום 21.9.2014 וליום 7.10.2014 והדגיש כי יש להיערך לדיונים למשך כל היום (הדגשה במקור-י"ע) עקב הזמן הממושך בו מצויים המשיבים במעצר וכן בשל העובדה שאין ביומנו מועדי הוכחות נוספים טרם חודש פברואר 2015. למורת רוחו של בית משפט קמא, מועד ההוכחות ביום 21.9.2014 נדחה עקב היעדרה של באת כח משיב 1, ובקשתו של בא כח המשיב לדחות את הדיון. ביום 7.10.2014 התקיים דיון הוכחות ראשון בו העידו 5 עדי תביעה, נקבע דיון הוכחות נוסף ביום 30.10.2014 ובמקביל התיק הועבר לגישור. בדיון שנתקיים בפני, עדכנה המבקשת כי המשיבים ויתרו על העדתם של כמעט כל עדי התביעה הנותרים, ונתרו

עוד שני עדי תביעה ושמונה נציגים של משטרת אקוודור שאמורים למסור את עדותם, ובית משפט קמא הבהיר כי יעשה מאמץ לקבוע מועד הוכחות לשמיעתם.

משעומדים לחלוף 9 חודשים בהם שוהים המשיבים במעצר, הוגשה הבקשה דכאן בה נטען למסוכנות המשיבים וחשש להימלטותם מהליכי משפט. המשיב 1 הסכים להארכת מעצרו, ומשכך, נסבה בקשה זו על המשיב בלבד.

5. המשיב התנגד לבקשה תוך שהוא מצביע על עברו הנקי. לטענתו, הוא נסתבך בפרשה "הגדולה מכפי מידותיו" בעטיו של המשיב 1, שלו עבר פלילי נכבד, וכי חלקו בפרשה קטן בהרבה מזה של המשיב 1. עוד נטען כי המשיב גורש בדרך לא דרך על ידי הרשויות באקוודור, תוך עקיפה של הליכי הסגרה, וכי ההליך התארך שלא בעטיו של המשיב, אלא בשל העיכוב בהעברת חומרי חקירה. המשיב הצביע על אחרים שהועמדו לדין בעקבות פעולתם של הסוכן ושל אפי, ואשר נשלחו לחלופת מעצר.

6. דין הבקשה להתקבל.

כידוע, במסגרת סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לבחון, בין היתר, את קצב התנהלות המשפט; המסוכנות הנשקפת מהנאשם לציבור בכלל ולקורבנותיו בפרט; החשש מפני הימלטות הנאשם ושיבוש הליכי המשפט. יש להצר על כך ששמיעת הראיות בתיק התעכבה, אולם איני משוכנע כי ההמתנה לתעודת החיסיון ולתמלילי החקירה הצדיקה את בקשות הדחיה של המשיבים (ראו החלטתי בבש"פ 6684/14 מדינת ישראל נ' אייל ברכה בפסקה 6 (20.10.2014)). מכל מקום, המשפט מתנהל כעת בקצב משיביע רצון, ודומה כי במסגרת הארכה הנוכחית ניתן יהיה לסיים את שמיעתם של כל עדי התביעה.

העבירות המיוחסות למשיב מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים והכלל הוא כי מי שנאשם בסחר בסמים לא ישוחרר לחלופת מעצר אלא במקרים חריגים ויוצאי דופן (ראו, לדוגמה, בש"פ 2219/11 מדינת ישראל נ' בן אור בפסקה 7 (7.4.2011)). במקרה דנן, ענייננו בכמות נכבדה ביותר של סם - שלושה ק"ג של קוקאין שהועברו מיד אל יד, וניסיון לגבי שני ק"ג נוספים, מה שאף מחזק את המסוכנות האינהרנטית לשלום הציבור, הכרוכה בעבירות של סחר בסמים. לכך יש להוסיף כי מרכז חייו של המשיב הוא באקוודור, שם מתגוררים בת זוגו ובתו, כך שקיים חשש של ממש להימלטות מן הדין.

7. סיכומו של דבר, כי בשלב זה נקודת האיזון בין הזכות לחירות וחזקת החפות לבין הצורך להגן על בטחונו ושלומו של הציבור אינה נוטה לזכות המשיב.

אשר על כן, אני מאריך מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 23.10.2014 או עד למתן פסק-דין בת"פ 47474-01-14 בבית המשפט המחוזי מרכז, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ח בתשרי התשע"ה (22.10.2014).

